A°. 1842. N°. 105.

ZATURDAG, 31 DECEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 29 December 1842.

Van wege Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat, ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden aan den Slaaf *Profiet*, aankomende nu wijlen ADAM HENDRIKZOON; en dat dezelve voortaan zal heeten:

CHRISTOFFEL TOLBERG.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

Onafgehaalde Brieven over de maand December 1842.

E. d'Arentsschildt. — H. J. Braam. — H. Brudshard. — P. Boers. — H. Banister. — J. Bent. — H. A. Buck. — W. Black. — F. G. Carbin. — P. Cameron. — D. Danjon. — S. F. Flue en Faverij. — C. J. Farwell. -- H. de Jonge. H. J. de Jong. — J. Leijsner. — A. W. G. Lutzenburg. -- J. Landt. -- E. L. Mollinger. P. G. J. Nijs. --- Pareno. --- P. W. Berklenbach van den Sprenkel. -- Wed. Schouten geb Zeegelaar. -- J. A. Stok. --- S. J. van Staveren. J. H. Teinstra. --- Van Til. --- Tegelaar.

KOOPVAARDIJ:

Kapt. de Weerd. -- Kapt. Nielzen. -- Kapt. Hoekstra. -- Kapt. F. Lange. -- Kapt. J. Andresen. Kapt. Zwanenburg. -- Kapt. Wiersma. -- Kapt. Hofger. -- Kapt. J. C. van der Veer.

MARINE:

Z. M. Brik Brak. -- Z. M. Brik Snelheid. -- Z. M. Brik Mercuur. -- Z. M. Brik Pellikaan. Z. M. Brik Venus. -- Z. M. Transp. Schip Merwede.

Paramaribo, den 31 December 1842.

De Post-Beambte,
A. P. TIRION.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, den 30 December 1842.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen:

FREDERIK WILLEM WERLÉ en HELENA MARIA RUCKER.

FREDERIK RUDOLPH BUSCHMAN en SEMICA MARIA ABENDANON.

WILLEM JOHANNES VANIER en ANNA ELISABETH FRANCINA VAN EIJCK. — En

JOHAN MARIUS VAN SACHTEN en FRANCINA WILHELMINA BLIEKVELD.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Policie.

De Procureur Generaal der Kolonie *Suriname* herinnert de Ingezetenen, bij de op handen zijnde *OUD- en NIEUWJAARS-DAGEN*, aan het verbod, om binnen de Stad VUURWAPENEN en VUURWERKEN af te schieten.

Daar onvoorzigtigheid, bij de tegenwoordige drooge weergesteldheid, zoo ligt nadeelige gevolgen zouden kunnen hebben, roept hij de medewerking der hoofden van huisgezinnen in, om alle gevaar ten dezen te helpen verhoeden, terwijl voor diegenen, welke zich in het afsteken van Vuurwerken willen verlustigen, aan de *Savane-Zijde* een ruim veld open staat.

Paramaribo, den 28 December 1842.

De Procureur Generaal voornoemd,
PH. DE KANTER.

ADVERTENTIEN.

(36548) De fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, zullen op Dingsdag den 10 Januarij e. k., des namiddags om 4 ure, ten Sterfhuize van den Heer REINHARD GOLLENSTEDE, door den Vendumeester M. A. KEIJSER; publiek doen verkoopen:

De *NALATENSCHAP* van wijlen denzelven; bestaande in: welonderhoudene *MEUBELEN, GOUD, ZILVER, GLASWERK* en meer andere *GOEDEREN.*

Paramaribo, den 30 December 1842.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

De *IJKMEESTER* alhier, brengt bij deze ter kennisse van al degenen, op wien daartoe, bij artikel 44 der Publicatie van 19/25 November 1828, de verpligting is gelegd, dat hij van en met den 3den tot den 31sten Januarij 1843, ten zijnen huize in de *Keizerstraat*, La. B. No. 211, vaceren zal tot het IJken van *Ellen, Maten* en *Gewigten.*

Paramaribo, den 30 December 1842.

De IJkmeester voornoemd,
DAN. JAC. LOTH.

(37709) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal op Woensdag den 4 Januarij 1843, des morgens ten 9 uren, ten zijnen huize verkoopen; voor rekening dien het mogte aangaan:

VIJFTIG vaten BAKKELJAAUW en andere PROVISIEN, aangebragt per de Nd. Am. Brik *Garnet*, gevoerd door Kapitein HENRY HODGE; allen door Zeewater beschadigd.

(37711) HEDEN MORGEN ten *half negen* ure, Opening der inschrijvingsbilletten over

Vijftig vaten SUIKER,

van Plantaadje *Pieterzorg*, ¼ aandeel, ten overstaan van Heeren Gecommitteerden uit den Hove.

Paramaribo, den 31 December 1842.

Tot zeer *billijke prijzen* te bekomen bij

N. J. C. BAARS:

Best GAREN VRIESCH BONT, dito *fijn* BOEKJESSTREEP.

Een *assortiment artikelen* in *BLIK*, als:

Asperges, Petits Pois, Tuinboontjes, Champignons, Wortelen, Peterselie, Sardines en *Homards à l'huile, Cotelettes de Mouton, Rognons de Mouton, Gelée de Volaille, Pieds de Cochon aux truffés, Bouillon, Macedonie de Volaille,* versche *Melk, Moerbezien, Sauce Tomates, TERRINES de Nérac de Strasbourg, de Perigueux en de Toulouse.*

ZUIVERE BORDEAUX WIJNEN in oxshoofden, kisten, als ook per 12 en 6 fleschen, van *gereputeerde merken*, als:

ST. PIERRE, ST. JULIEN, ST. ESTEPHE, CUSSAC en LA MARQUE MEDOC, LE MOINE LUDON, Exquise WITTE BOURGOGNE en VOLNAY BOURGOGNE, fijne Provence OLIE in mandjes en ook per flesch, *Fransche* fleschen KURKEN, rood fleschen LAK, &c.

Veritable SCHIEDAMMER GENEVER in kruiken, *LIKEUREN, &c.*

(37710)

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 21sten dezer, het Schip Jacoba, Kapt. A. K. de Groot, naar Amsterdam; lading: 271 vaten Suiker, 4 vaten heele Koffij, 30 balen schoone Katoen en 19 balen Cacao.

Den 28sten, het Schip Astrea, Kapt. J. A. de Lang, naar Amsterdam; lading: 294 vaten Suiker en 65 balen schoone Katoen.

Den 29sten, het Schip Agenoria, Kapt. W. van der Kolff, naar Rotterdam; lading: 242 vaten Suiker en 29 balen schoone Katoen.

Idem, de Nd. Am. Brik Grampus, Kapt. T. J. Foster, naar Gloucester; lading: 367 vaten Malassie.

Mengelingen.

IETS ZELDZAAMS.

Op reis van Inverness naar Edinburg had ik het ongeluk mijn horlogie te verliezen. Ik getroostte mij de zaak, en vroeg den eleganten waard van het Waterloo hotel — een wel duur, maar uitmuntend logement — welken horlogiemaker hij mij kon aanbevelen. »Warrington and Sons," was het antwoord. De aanbeveling heeft den aanbevolenen zoowel als den aanbeveler alle eer aangedaan. Dit mag ook iets zeldzaams zijn, doch het is dat niet, hetwelk ik verhalen wil.

Omstreeks twaalf jaren voordat ik mij bij Warrington and Sons vervoegde, was James Warrington een geacht juwelier en horlogiemaker te Edinburg, in denzelfden winkel, waar hij mij nu een horlogie verkocht, en als een knap oud man, met een zilveren bril voor het voorhoofd, met zilverwit

hoofdhaar en met de vriendelijkheid in het oog, achter de toonbank stond. Hij had toen eene vrouw en vier kinderen. Zijn oudste zoon Edward was aan Alice Langdale verloofd, en zes maanden later zouden beiden een paar worden. Maar voordat deze tijd verloopen was, kwam James Warrington op zekeren maandag, des morgens vroeg, op een ongewoon uur en in eene buitengewone gemoedsbeweging, uit zijnen winkel te huis, ging naar de kamer waar zijne vrouw zich bevond, wierp zich op eenen stoel, en zeide na eenige minuten van bang stilzwijgen: »Jess, wij zijn geruineerd; wij zijn bedelaars! Verleden zaturdag is mijn winkel open gebroken, en men heeft mij aan zilverwerk en horlogien ten minste voor vijfduizend pond ontstolen. Ik heb de zaak bij de politie aangegeven; alle dievenholen zijn wij doorgekropen; doch geen enkel spoor hebben wij ontdekt, noch van de dieven, noch van mijn eigendom. De politie zegt, dat de inbraak door knappe lieden gepleegd is, met veel subtiliteit, zoo als zij het noemen, en dat mij weinig hoop overblijft, om mijn eigendom terug te krijgen." — En de politie had gelijk gehad: noch van het gestolene, noch van de dieven was een spoor te ontdekken.

De vervaltijd van den laatsten wissel, dien Warrington voor het hem ontstolen zilverwerk te betalen had, was daar; hij had dien willen voldoen voordat hij zijnen zoon tot compagnon aannam. Hij betaalde hem op den laatsten vervaldag bijna met den laatsten shilling van zijn vermogen; zijne nauwgezetheid veroorloofde hem niet, den diefstal tot voorwendsel voor het verzuim van zijnen pligt te maken. »Het ongeluk," zeide hij, »heeft mij getroffen; derhalve moet ik alleen het dragen." — Het kwam den eerlijken man niet in den zin, om ook slechts een gedeelte van zijn ongeluk, naar het voorbeeld van anderen, op vreemde schouders te leggen.

De bedelstaf, tot welken de familie Warrington zich zoo onverwacht bijna gebragt zag, schortste de vereeniging van Edward met Miss Landale. Ook Alice behoorde tot de meisjes, van welke men in de burgerlijke zamenleving maar al te veel aantreft: zij was beminnenswaardig en schoon, maar arm. »Wij moeten geduld hebben, Edward!" zeide het zachtzinnige meisje, en staarde glimlagchend en den geliefde aan, wanneer deze, in eene vlaag van buitengewone hevigheid, het lot vervloekte, dat zoo wreed tusschen hen beide getreden was. — »Geduld, Lizzy, geduld?" pleegde hij te herhalen: »nu ja, ik wil geduld hebben; dat hoort God! Maar het is daarom niet minder hard, niet minder wreed, den vollen beker des geluks zich zoo plotseling van den mond te zien wegrukken!"

Twee jaren lang wendden vader en zoon alles, om door vlijt goed te maken, wat booze menschen hun ontnomen hadden. Maar het geluk had hun den rug toegekeerd; naauwelijks konden zij zich de dagelijksche behoeften verdienen. Toen bood een bloedverwant zich aan, om onder billijke voorwaarden eenige honderd pond sterling voor te schieten, wanneer de geheele familie zich naar Nieuw-Zuid Wales zou willen vertrekken, en daar zich met akkerbouw en veeteelt onledig houden. Zij luisterden naar den welmeenden raad, realiseerden hunne zaken, en gingen binnen twee maanden van Greenock naar Sydney onder zeil. — De scheiding van Edward en Alice zal geene beschrijving behoeven: het was de scheiding van twee beminnende harten. Eeuwige trouw werd gezworen, eene regelmatige briefwisseling afgesproken, en in geval de uitslag de vereenigde pogingen der Warringtons beloonde, wilde Edward overkomen, om Alice als gade naar huis te halen.

Het eene jaar verliep na het andere en de Warringtons hadden in Nieuw-Zuid-Wales met al de zwarigheden te kampen, waaraan nieuw-aangekomenen met bekrompene middelen het meest zijn blootgesteld. Zij waren nog bovendien bij de keuze hunner nederzetting misleid geworden, werkten zonder winst, en stonden na weinige jaren ten tweeden male aan den drempel der ellende. Edward's brieven aan Alice ademden zeker bij voortduring liefde en trouw; maar zij schetsten ook onbewimpeld den bedrukten toestand van hem en de zijnen en het donkere vooruitzigt af. Elk derzelve versterkte Alice's vertrouwen in haren beminde; geene gaf haar hoop op een vrolijk wederzien.

Zoo waren negen jaren sedert den diefstal verloopen, en de laatste brief, dien Alice van Eduard ontvangen had, geleek al den vorigen. Daarop volgde een stilzwijgen van twaalf maanden, en met een bang hart zag Alice den volgenden brief te gemoet, toen op zekeren avond laat iemand luid en haastig aan haars vaders huisdeur klopte. Alice was alleen op hare kamer; zij hoorde de deur openen, luisterde, en hoorde haren naam noemen. »Hemel, welke stem! Is dat niet *zijne* stem?" Alice verbleekte, sidderde, en moest zich aan de leuning van haren stoel vasthouden. Schielijk kwam men den trap op, hare deur vloog open, iemand trad binnen, en in het volgende oogenblik lag Alice in Edward's armen.

Maar wat kon zijne komst beduiden? Wat kon hem naar Schotland gebragt hebben? Hij zag er gezond en opgeruimd uit; geenszins als een man, op wien zorgen drukten, en bij wien de nood den moed verlamd heeft. »Gij verwondert u, Alice," begon hij na eene poos, »niet alleen, dat ik weder hier, maar ook, dat ik een vrolijk en gelukkig mensch ben? Gij zult alles vernemen, alles. Weet voor het tegenwoordige slechts, dat ik niet alléén ben teruggekeerd, — wij allen zijn terug: vader, moeder, zusters en broeder, allen gezond en vrolijk; en wat u niet het minste zal verrassen, met geld, zoo veel wij noodig hebben. Vader, mijn broeder en ik, wij willen onze vroegere kostwinning weder voortzetten, zoo mogelijk in het oude huis; en hoe eer hoe liever denk ik Alice Langdale naar het huwelijksaltaar te leiden — indien zij wil, natuurlijk."

Alice het meisje bloosde; Alice de bruid verzocht om nadere opheldering. »Gij zult die hebben," zeide Edward glimlachende, »ofschoon heden slechts in weinig woorden. 't Is echter eene zonderling historie en het klinkt bijna als een roman. — Het zal een jaar of anderhalf geleden zijn, dat een man met name Rapsley, zich in onze nabijheid een stuk gronds aankocht. Hij was een schapenfokker, had deze kostwinning bereids verscheidene jaren elders gedreven, en zou door verscheidene gelukkige speculatien in wol en koren een aanzienlijk vermogen verworven hebben. Hij was ongehuwd, had ook geene familie hoegenaamd, en was slechts door dienstboden omringd. Met dezen man, wiens gedrag wel wat vrijpostig en eigen, maar anders niet terugstootend was, werden wij weldra vertrouwd. Hij scheen belang in ons te stellen, en nam iedere gelegenheid waar, om ons van dienst te zijn, wat wij dankbaar aannamen, zonder ons de reden van zijn gedrag te kunnen verklaren. Hij kwam dikwijls bij ons, vroeg ons naar onze vroegere omstandigheden, en vernam inzonderheid naar al de bijzonderheden van den diefstal, waarop hij gewoonlijk eerst in nadenken verviel, en dan schielijk heenging. Natuurlijk bevreemdde ons dit, doch wij hielden het voor een zijner eigenheden. Geruimen tijd wisten wij van zijn vroeger leven niets, dan wat ik zoo even gezegd heb. Op eens vernamen wij, dat hij een vrijgelaten misdadiger was. Nu veranderden wij van gedrag jegens hem, vermeden hem zooveel zulks doenlijk was, en waren koud en afgemeten, wanneer hij bij ons kwam. Hij moet dit bemerkt hebben; maar hij bezocht ons zoo na als voor, en bleef in alle opzigt dezelfde. Zoo stonden de zaken; wij trachtten ons van hem af te maken, hij zette zijne vriendelijke opmerkzaamheden voort, toen hij op zekeren morgen aan ons ontbijt verscheen. Er was iets buitengewoons in zijn geheele voorkomen; hij moest iets in het schild voeren en iets willen zeggen. Uit gewone beleefdheid verzochten wij hem, met ons te ontbijten. Op de gewone korte wijze sloeg hij het verzoek af, stak zijne pijp aan, zette zich aan den haard, en rookte, zonder een woord te spreken, tot wij gedaan hadden. Zoodra hij dit bemerkte — en het scheen, dat hij er met ongeduld op had gewacht — nam hij zijne pijp uit den mond, en zeide tot mijn vader: »*Master* Warrington, als het u niet ongelegen komt, dan zou ik wel eene kleine wandeling met u willen doen; ik heb u iets mede te deelen." — »O gaarne, *Master* Rapsley!" antwoordde mijn vader, minder door Rapsley's wensch dan door zijnen ernst getroffen; en ofschoon hij *o gaarne* zeide, verried echter de toon zijner stem, dat hij met dusdanige vertrouwelijkheid niet gediend was. Beide vertrokken; ons plaagde echter de nieuwsgierigheid geweldig, om te weten wat Rapsley aan vader had mede te deelen. Na een uur kwam vader terug. Hij was in groote geestvervoering, doch blijkbaar van een blijden aard. Wij drongen om hem heen, en zoodra hij was gaan zitten, begon hij: »Nu kinderen! dat is wel iets zeldzaams. Wie denkt gij wel, dat Rapsley is? Doch vermoei u maar niet met raden; het zou toch vruchteloos wezen. Hij is niemand anders dan degene, die tien jaren geleden mijnen winkel opengebroken en mij bestolen heeft. Hij heeft het mij zoo even bekend. Maar dat is niet alles. Hij zegt, dat, wanneer ik hem juist de waarde opgeef van hetgeen hij mij heeft ontvreemd, dan zal hij het verlies tot op een penning toe, en met den interest daarenboven, vergoeden." — Zal ik u onze verbazing, onze vreugde beschrijven, Alice? Onze twijfel was alleen, of Rapsley wel met het geld voor den dag zou komen. Doch daarmede deden wij hem ongelijk. Drie weken later bragt hij vader drie assignatien op drie verschillende bankiers te Sydney, ten gezamenlijke bedrage van zesenduizend vijfhonderd pond. Zoo onverwacht in het bezit eener zoo aanzienlijke som, besloten wij naar het vaderland terug te keeren; en toen Rapsley dit hoorde stond hij er op, om onze transportkosten te betalen, en drukte bovendien vader, bij het afscheid, nog driehonderd pond in de hand, als eene geringe schadeloosstelling, zoo hij zeide, voor het verlies, dat hij hem berokkend had.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd Galjootschip Wilhelmina, Kapt. J. N. Klint, — Adres bij C. J. Leijsner. — Sluit HEDEN.

Het Nederlandsch Kofschip Ida Cornelia, Kapt. W. F. Schenk. — Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit 2 Januarij 1843.

WATERGETIJEN.

		Hoog Water.		Laag Water.
31 ZATURDAG.	's morgens	6-00	's avonds	12-00
1 ZONDAG.	»	6-51	»	12-51
2 MAANDAG.	»	7-42	»	1-42
3 DINGSDAG.	»	8-33	»	2-33

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.